

คำชี้แจง

เครื่องมือวัดและประเมินผล

“ความสามารถในการอ่านและการเขียน”

(ฉบับกรรมการสอบ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑ : มิถุนายน ๒๕๖๑

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

สงวนลิขสิทธิ์

คำชี้แจง

เครื่องมือวัดและประเมินผล “ความสามารถในการอ่านและการเขียน” ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ (ภาคเรียนที่ ๑ : มิถุนายน ๒๕๖๑)

๑. เครื่องมือวัดและประเมินผลฉบับนี้ มีจุดประสงค์เพื่อประเมินความรู้ความสามารถในสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยเน้น ๑) สาระการอ่านที่เชื่อมโยงกับสาระหลักการใช้ภาษาไทย และวรรณคดีและวรรณกรรม และ ๒) การเขียน

๒. เครื่องมือในการวัดและประเมินผลฉบับนี้ มี ๒ ฉบับ คือ

ฉบับที่ ๑ การอ่าน แบ่งเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ การอ่านตามหลักการใช้ภาษาไทย เป็นการวัดความสามารถในการใช้คำในประโยคได้อย่างมีความหมายและถูกต้อง และการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักการใช้ภาษาไทย

ตอนที่ ๒ การอ่านรู้เรื่อง เป็นการวัดความสามารถในการจับใจความสำคัญ แยกแยะข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น คาดคะเนเหตุการณ์ และสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ฉบับที่ ๒ การเขียน แบ่งเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ การเขียนย่อความ เป็นการวัดความสามารถในการเขียนย่อความ

ตอนที่ ๒ การเขียนเรียงความ เป็นการวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ

๓. การใช้เครื่องมือวัดและประเมินผล

ฉบับที่ ๑ การอ่าน

๑) ลักษณะเครื่องมือ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๔๐ ข้อ ใช้เวลา ๖๐ นาที

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

ให้นักเรียนตอบคำถาม โดยเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก. ข. ค. หรือ ง. หน้าคำตอบที่ถูกต้อง ใช้เวลา ๖๐ นาที

ตอนที่ ๑ การอ่านตามหลักการใช้ภาษาไทย

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วเลือกตัวเลือก ในข้อ ๑ - ๓ ที่เติมในช่องว่างแล้วทำให้ข้อความมีความสมบูรณ์

ดอกไม้บานาชนิด หลากสี หลายพันธุ์ (๑.) ผู้จัดดอกไม้สามารถนำมาจัดตกแต่ง
สรรค์สร้างในแจกันได้อย่างเหมาะสม มีศิลปะและเป็นระเบียบ ก็จะทำให้ความลงตัวและความสวยงาม เป็นที่
ชื่นชอบแก่ผู้ชมได้ (๒.) เปรียบเหมือนกับบุคคลที่มาจากต่างฐานะ ต่างครอบครัว (๓.)
ต้องมาอยู่ร่วมกันในสังคม ก็ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อตกลงเดียวกัน สังคมจึงจะสงบสุข

๑. ก. แม่	ข. หาก	ค. เมื่อ	ง. ไม่ว่า
๒. ก. ก็	ข. ซึ่ง	ค. หาก	ง. ไม่ว่าจะ
๓. ก. ก็	ข. ซึ่ง	ค. เมื่อ	ง. ดังนั้นจึง

๔. “กรมหมื่นเจษฎาบดินทร์เป็น ของรัชกาลที่ ๒” ควรเติมคำใดลงในช่องว่าง

ก. โอรส	ข. พระโอรส	ค. พระราชโอรส	ง. พระบรมราชโอรส

๕. “ช่วงเวลาระหว่างนั้น สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และเจ้านายเล็ก ๆ ทั้งสามพระองค์
อย่างเรียบง่าย ณ พระตำหนักใหม่”
ก. ประทับ ข. ทรงประทับ ค. ดำเนิน ง. เสด็จพระราชดำเนิน

๖. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใด ใช้**ไม่เหมาะสม**กับบริบท

- ก. สลักเสลาเกลาเกลี้ยง เพียงองค์อินท
- ข. กำยานกลิ่นกำจาย พระพายผัน
- ค. จารึกลงตรงศิลา หน้าผานั้น
- ง. บุหลันก้นกางปีก หลีกกล้วย

๗. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใด ใช้**ไม่เหมาะสม**กับบริบท

- ก. การทำงานต้องคำนึงถึงคำว่า**ทิม**ให้มาก
- ข. รถยนต์ที่คุณพ่อขับอยู่เติมน้ำมัน**เบนซิน**
- ค. คะแนนของเขาเทียบเป็น**เปอร์เซ็นต์**ที่สูงมาก
- ง. การเดินทางที่ติดต่อเดินทางตาม**กราฟ**ที่วางไว้

๘. ข้อใดเป็นประโยชน์

- ก. เด็ก ๆ ร้องเพลง “คู้ก็เสียงทาย”
- ข. พาหนะที่มีเครื่องจักรที่ทำให้เกิดพลังงาน
- ค. เขามีความคิดดีแต่ไม่ค่อยปฏิบัติสักเท่าไร
- ง. ครูให้นักเรียนสำรวจป้ายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็น

๙. “โฆษกของงานประกาศการแสดงชุดสุดท้าย” ข้อใดมีส่วนประกอบในประโยคเหมือนกับประโยคดังกล่าว

- ก. ชาวบ้านทุกคนคิดถึงบุญคุณของชานา
- ข. การร้องเล่นเพลงฉ่อยดำเนินไปอย่างสนุกสนาน
- ค. พ่อเพลงแม่เพลงต่างก็ร้องเล่าเรื่องตามที่เรียนมา
- ง. ทุกคนเพลิดเพลินไปกับลีลาเพลงและเป็นลูกคู่รับได้ดี

๑๐. ข้อใดใช้ภาษาระดับเดียวกัน

- ก. ไปหาจากแหล่งเรียนรู้ เช่น ที่ห้องสมุด
- ข. เข้าไปในฐานข้อมูลหรือเว็บไซต์ที่อยากได้
- ค. ทำความเข้าใจข้อมูลที่สืบค้น บันทึกความรู้ และเก็บรวบรวมไว้
- ง. เรียงข้อมูลและทำเป็นรายงาน หรือทำเป็นข้อมูลพื้นฐานเอาไว้ใช้ประโยชน์

ตอนที่ ๒ การอ่านรู้เรื่อง

อ่านบทอ่านต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๑๑ - ๑๒

อย่าโทษไท่ท้าวท่วย	ทเวา
อย่าโทษสถานฎา	ย่านกว้าง
อย่าโทษหมู่วงศ์	มิตรญาติ
โทษแต่กรรมเองสร้าง	สั่งให้เป็นเอง

โคลงโลกนิติ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

๑๑. จากบทประพันธ์นี้ สอนเกี่ยวกับเรื่องใด
- ก. คิดไตร่ตรองสาเหตุของการกระทำ
 - ข. คิดอย่างมีเหตุผลของสภาพภูมิประเทศ
 - ค. คิดวิเคราะห์ในการกระทำของเครือญาติ
 - ง. คิดอย่างสังเคราะห์ก่อนที่จะขอพรจากเทวดา

๑๒. จากบทประพันธ์นี้ บาทใดเด่นเรื่อง
- “สัมผัสอักษร”
- ก. บาทที่ ๑
 - ข. บาทที่ ๒
 - ค. บาทที่ ๓
 - ง. บาทที่ ๔

อ่านบทอ่านต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๑๓ - ๑๕

ครั้นถึงที่สระบุษบง	นั่งลงริมท้าวาริศรี
คิดถึงลูกรักร่วมชีวี	ตีทรวงเข้าร่าไศกา
โอ้อว่าไวยวิกของแม่เอ๋ย	ทราวมเขยผู้ยอดเสน่หา
เสียแรงบำรุงเลี้ยงมา	จนชันษาจำเรียววัย
ควรฤาไมยราพขุนมาร	คิดการพาลผิดก็เป็นได้
โทษกรรมไม่มีเท่าของโย	ใส่ไคล้จะล้างชีวัน

บทละครเรื่องรามเกียรติ์

๑๓. “โทษกรรมไม่มีเท่าของโย” ข้อความนี้เปรียบเทียบเรื่องใด
- ก. ขนาด
 - ข. อารมณ์
 - ค. ความรู้สึก
 - ง. สถานการณ์

๑๔. วรรคที่ว่า “ใส่ไคล้จะล้างชีวัน” หมายถึงความสัมพันธ์ของตัวละครคู่ใด
- ก. ไวยวิก - แม่
 - ข. แม่ - ขุนมาร
 - ค. ไมยราพ - แม่
 - ง. ไมยราพ - ไวยวิก

๑๕. คำประพันธ์นี้วรรคใดแสดงถึงอาการเสียใจเด่นชัดที่สุด
- ก. เสียแรงบำรุงเลี้ยงมา จนชันษาจำเรียววัย
 - ข. คิดถึงลูกรักร่วมชีวี ตีทรวงเข้าร่าไศกา
 - ค. โอ้อว่าไวยวิกของแม่เอ๋ย ทราวมเขยผู้ยอดเสน่หา
 - ง. ควรฤาไมยราพขุนมาร คิดการพาลผิดก็เป็นได้

อ่านบทอ่านต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๑๖ - ๑๘

นนทกเป็นเทวดาที่ทำหน้าที่ล้างเท้าให้เหล่าเทวดาที่จะเข้าเฝ้าพระอิศวร เหล่าเทวดาบางครั้งก็นึกสนุกเมื่อยืนเท้าให้ล้างแล้วก็แก้มองเหยียดอนมนนทกเล่น นนทกแค้นใจจึงไปเฝ้าพระอิศวรแล้วทูลขอให้นิ้วเป็นเพชร มีฤทธิ์สามารถลงโทษผู้ที่มารังแกตนเองได้ เมื่อพระอิศวรประทานให้ตามต้องการ เมื่อถูกเหล่าเทวดาหยอกเย้าเหมือนทุกครั้งก็โกรธ ใช้นิ้วเพชรสังหารเทวดาเหล่านั้น พระอิศวรจึงขอให้พระนารายณ์ลงโทษนนทก พระนารายณ์จึงแปลงร่างเป็นนางฟ้าไปลงโทษนนทกร้ายรำด้วยท่าทางต่าง ๆ จนถึงท่าที่ใช้นิ้วลงขาตนเอง ทำให้ขาของนนทกหัก นนทกจึงต่อว่าพระนารายณ์เอาเปรียบไม่ต่อสู้กันซึ่ง ๆ หน้า พระนารายณ์จึงทำว่าให้นนทกเกิดใหม่มีสิบหน้า ยี่สิบมือ ส่วนพระองค์จะไปเกิดเป็นมนุษย์สองมือจะได้สู้กันอีกครั้ง นนทกลงมาเกิดเป็นทศกัณฐ์ ส่วนพระนารายณ์อวตารลงมาเป็นพระราม

ปรับจาก บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก กระทรวงศึกษาธิการ

๑๖. จากบทอ่านข้างต้นได้คติสอนใจในเรื่องใด

- ก. ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
- ข. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี
- ค. คบคนพาล พาไปพาลผิด
- ง. รักดีห้ามจั่ว รักชั่วห้ามเสา

๑๗. จากเรื่องข้างต้น เหตุแรกเริ่มของความวุ่นวายคือเรื่องใด

- ก. การให้พร
- ข. ชาตีกำเนิด
- ค. การทำทนาย
- ง. การกลั่นแกล้ง

๑๘. ตัวละครคู่ใดสัมพันธ์ตรงกับ “ทศกัณฐ์ - พระราม” มากที่สุด

- ก. นนทก - เทวดา
- ข. นนทก - นางฟ้า
- ค. เทวดา - พระอิศวร
- ง. พระนารายณ์ - พระอิศวร

อ่านบทอ่านต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๑๙ - ๒๐

มีบุตรเศรษฐีสามคน อยากได้ดอกบัว จึงชวนกันไปที่สระบัวแห่งหนึ่ง ซึ่งมีชายจุมกแหงเฝ้ารักษาอยู่ บุตรเศรษฐีคนหนึ่งได้พูดกับชายจุมกแหงเฝ้าที่สระบัวว่า “ท่านผู้เจริญ ธรรมดาผมและหมวดที่โกนแล้ว ยังงอกได้ฉันใด จมูกของท่านก็คงจะงอกได้ฉันนั้น ขอท่านจงให้ดอกบัวแก่ข้าพเจ้าเถิด” บุตรเศรษฐีคนที่สองพูดว่า “พี่ชที่เขาว่านลงในนา ย่อมงอกงามขึ้นได้ฉันใด จมูกของท่านก็คงจะงอกได้ฉันนั้น ขอท่านจงให้ดอกบัวแก่ข้าพเจ้าเถิด”

ชายจุมกแหงเฝ้าได้ฟังบุตรเศรษฐีทั้งสองพูดดังนั้นก็โกรธ เพราะพูดเอาแต่จะโต้ จึงไม่ให้ดอกบัว บุตรเศรษฐีคนที่สามเมื่อเห็นชายจุมกแหงเฝ้าโกรธจึงพูดว่า “ทั้งสองคนนั้นพูดไม่จริง ธรรมดาจุมกที่แหงไปแล้วจะงอกขึ้นเหมือนผม หมวด และพืชนั้นไม่ได้ ข้าพเจ้าพูดนี้เป็นความจริง ท่านจงให้ดอกบัวแก่ข้าพเจ้าเถิด” ชายจุมกแหงเฝ้าได้ฟังบุตรเศรษฐีคนที่สามพูดดังนั้นก็กล่าวว่า “ท่านเป็นคนพูดจริง พูดถูก ข้าพเจ้าขบใจไม่เหมือนสองคนที่พูดมาก่อน ยกย่องข้าพเจ้าเกินความจริง ข้าพเจ้าจะให้ดอกบัวแก่ท่าน” แล้วชายจุมกแหงเฝ้าก็หยิบดอกบัวมัดใหญ่ให้แก่บุตรเศรษฐีคนที่สาม เรื่องนี้แสดงให้เห็นชัดว่า การพูดดี ถูกกาลเทศะ ย่อมได้ผล ถ้าพูดไม่ดีก็เสื่อม

นิทานคติธรรม กระทรวงศึกษาธิการ

๑๙. ทำไมลูกเศรษฐีจึงพูดว่า “ท่านผู้เจริญ ธรรมดามผมและหนวดที่โกนแล้วยังงอกได้ฉันใด จมูกของท่าน ก็คงจะงอกได้ฉันนั้น”
- เพื่อให้คนเฝ้าดอกบัวภูมิใจ
 - เพื่อให้คนเฝ้าดอกบัวเห็นใจ
 - เพื่อให้คนเฝ้าดอกบัวมีความพอใจ
 - เพื่อให้คนเฝ้าดอกบัวรู้สึกดีต่อสภาพของตน
๒๐. คำกล่าวใด**ไม่สอดคล้อง**กับบทอ่านนี้
- ชายจมูกแห่งชอบคนพูดความจริง
 - บุตรคนที่สามแก้ไขปัญหาก็ได้ดอกบัว
 - บุตรคนที่สามได้ดอกบัวแล้วนำไปแบ่งกัน
 - บุตรเศรษฐีสองคนแรกพูดเพื่อต้องการให้ได้ดอกบัว

อ่านบทอ่านต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๒๑ - ๒๒

๒๑. ข้อใดคือจุดประสงค์ของบทอ่านนี้ โน้มน้าวให้ทำบุญ ชี้ให้เห็นการทำบาป เตือนสติในการดื่มสุรา เสนอแนะในการปฏิบัติ	๒๒. จากข้อความ “เลี้ยงเหล้าในงานบุญ = บาป” มีความหมายสอดคล้องกับข้อใด การเลี้ยงเหล้าถือว่าเป็นการทำบาป การดื่มเหล้าในงานบุญ คือ คนบาป การทำบุญไม่ควรมีการเลี้ยงเหล้า เพราะไม่ได้บุญ การเลี้ยงเหล้าและดื่มเหล้าในงานบุญ นับเป็นบาป

อ่านบทอ่านต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๒๓ - ๒๕

ขนมไทย เป็นของหวานที่นิยมทำและรับประทานกันในประเทศไทย สะท้อนถึงเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมประจำชาติ โดยแสดงถึงความละเอียดอ่อน ความพิถีพิถัน และความประณีตตั้งแต่การเลือกวัตถุดิบจนถึงขั้นตอนการทำ เป็นความกลมกลืนของศาสตร์และศิลป์ ส่งผลให้ขนมไทยโดดเด่นในด้านรสชาติที่อร่อยหอมหวาน สีสัน รูปลักษณ์สวยงามน่ารับประทาน เป็นที่ต้องตาต้องใจแก่ผู้บริโภคทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

สืบค้นจาก http://www.ezythaicooking.com/thai_dessert/about_thai_dessert.html

เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑

๒๓. ใจความสำคัญของบทอ่านนี้คืออะไร

- ก. รสชาติ สีกลิ่นขนมไทย
- ข. ขั้นตอนการทำขนมไทย
- ค. การรับประทานขนมไทย
- ง. ความสำคัญของขนมไทย

๒๔. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในบทอ่านนี้

- ก. การเลือกวัตถุดิบที่พิถีพิถัน
- ข. การเผยแพร่ขนมไทยให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป
- ค. ขั้นตอนการทำใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ที่โดดเด่น
- ง. ความอร่อย สีกลิ่นน่าสนใจ มีรูปลักษณ์ที่สวยงาม

๒๕. ข้อความในข้อใดที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมประจำชาติ

- ก. คนไทยชอบรับประทาน
- ข. เป็นอาหารประจำชาติไทย
- ค. ความละเอียดประณีตแบบไทย
- ง. ทำตามรสนิยมทั้งคนไทยและต่างชาติ

อ่านบทอ่านต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๒๖ - ๒๗

ภาษาที่ใช้ในวรรณคดีนั้นไม่เหมือนกับภาษาทั่วไป ภาษาที่ใช้ในวรรณคดีเป็นภาษาที่มีการตกแต่ง มีการประดับให้บรรเจิดเพริศพร้งยิ่งกว่าภาษาพูดธรรมดา ซึ่งโดยปกติไม่พูดกัน ตัวอย่าง เช่น “ทอง” ภาษาพูดใช้ว่า ทอง หากจะแต่งคำประพันธ์แบบวรรณคดีก็อาจจะใช้ว่า กนก สุวรรณ อุไร หรือ ชาตรูป เป็นต้น แต่ถ้าใช้ภาษาวรรณคดีในภาษาพูดทั่วไปก็ฟังดูแปลกประหลาด เช่น จะบอกราคาทองแท่งก็พูดว่า “วันนี้ กนกนิกษะ บาทละ ๗,๕๐๐ บาท” (นิกษะ แปลว่า แท่งหรือก้อน กนก แปลว่า ทอง) ถ้าจะบอกราคาทองรูปพรรณ ก็บอกว่า “วันนี้ กนกปิลันธน์ บาทละ ๗,๘๐๐ บาท” (ปิลันธน์ แปลว่า เครื่องประดับ)

บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๕ หน้า ๘๓

๒๖. ข้อใดไม่สอดคล้องกับบทอ่านข้างต้น

- ก. ภาษาที่ใช้ในวรรณคดีต่างกับภาษาทั่วไป
- ข. ภาษาที่ใช้ในวรรณคดีเป็นภาษาที่มีความไพเราะ
- ค. ภาษาพูดธรรมดา ใช้ได้ง่ายกว่าภาษาในวรรณคดีมาก
- ง. การใช้ภาษาควรเหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์

๒๗. ข้อใดมีความหมายต่างจากข้ออื่น

- ก. อุไร
- ข. นิกษะ
- ค. ชาตรูป
- ง. สุวรรณ

อ่านบทอ่านต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๒๘ - ๓๐

กาลครั้งหนึ่ง มีเศรษฐีคนหนึ่งเป็นคนใจร้อนและเจ้าอารมณ์ มักจะมีอาการปวดศีรษะอยู่เป็นประจำ อยู่มาวันหนึ่ง มีฤๅษีมาเยี่ยมเศรษฐีและได้บอกเกี่ยวกับโรคประจำตัวของเขาให้ฤๅษีทราบ ฤๅษีจึงบอกกับเศรษฐีว่า “เจ้าจะต้องมองทุกอย่างให้เป็นสีเขียวตลอดเวลาแล้วอาการโรคของเจ้าจะหายไป” เศรษฐีดีใจมาก วันรุ่งขึ้น เศรษฐีจึงจ้างช่างทาสีหลายร้อยคน มาช่วยกันทาสีของหมู่บ้านให้เป็นสีเขียวทั้งหมด และยังซื้อเสื้อผ้าสีเขียว ให้กับคนในหมู่บ้านทุกคนใส่ ไม่ว่าเศรษฐีมองไปทางใดก็จะเป็นสีเขียวตลอดเวลาตามคำแนะนำของฤๅษี แต่อาการปวดศีรษะของเขาก็ไม่ดีขึ้นทำให้เศรษฐียิ่งทวีความโกรธและเจ้าอารมณ์มากขึ้น จนวันหนึ่งฤๅษีได้กลับมาเยี่ยมเศรษฐีอีกครั้งหนึ่ง แต่ก็ต้องเผชิญกับช่างทาสีคนหนึ่งร้องตะโกนว่า “หยุด หยุด ท่านเข้ามาในหมู่บ้านนี้ในชุดนี้ไม่ได้ เดี่ยวผมจะทาสีท่านให้เป็นสีเขียวก่อน” ฤๅษีก็รีบวิ่งและหนีเข้าไปในบ้านของเศรษฐี และตำหนิว่า “ทำไมเจ้าถึงเสียเงินทองและเวลามากมาย เพื่อเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเจ้าเล่า เราไม่ได้บอกให้เจ้าไปเที่ยวทาสีทุกอย่างให้เป็นสีเขียวเลย สีเขียวคือความสงบและความสดชื่น ขอเพียงจิตใจเจ้ามีความสุข และทำจิตใจให้สดชื่นเบิกบานและมองทุกอย่างรอบ ๆ ตัวเจ้าด้วยจิตใจที่ดีงาม เจ้าก็จะมองเห็นทุกอย่างรอบตัว เป็นสีเขียวแล้ว”

๒๘. จากนิทานข้างต้นสรุปข้อคิดได้ตรงกับข้อใด

- ก. การแก้ปัญหาต้องใช้ปัญญา
- ข. การเชื่อคนง่าย ๆ ทำให้เสียทรัพย์
- ค. การเชื่อโดยไม่มีเหตุผลทำให้เสียเวลา
- ง. การแก้ปัญหาต้องใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ

๒๙. ข้อใดไม่ใช่เหตุผลของฤๅษีในการแนะนำให้เศรษฐีมองทุกอย่างรอบตัวให้เป็นสีเขียว

- ก. เพราะสีเขียวจะช่วยให้หายปวดศีรษะ
- ข. เพราะต้องการให้มองทุกอย่างรอบตัวในแง่ดี
- ค. เพราะต้องการให้มีจิตใจที่เบิกบานแจ่มใส
- ง. เพราะสีเขียวเป็นสีแห่งความสงบ ทำให้เยือกเย็น

๓๐. จงเรียงลำดับเหตุการณ์ที่กำหนดให้ถูกต้อง

- ๑. เศรษฐีให้ช่างทาสีหลายร้อยคนทาทุกอย่างรอบตัวให้เป็นสีเขียว
- ๒. เศรษฐีมีอาการปวดศีรษะอยู่เป็นประจำ
- ๓. ฤๅษีบอกให้เศรษฐีมองทุกอย่างให้เป็นสีเขียวตลอดเวลา
- ๔. ฤๅษีบอกเศรษฐีว่าเพียงแค่มองทุกอย่างด้วยจิตใจที่ดีงาม

- ก. ๑ ๒ ๓ ๔
- ข. ๒ ๑ ๓ ๔
- ค. ๒ ๓ ๑ ๔
- ง. ๔ ๓ ๒ ๑

อ่านบทอ่านต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๓๑ - ๓๓

ต้องอาบเหงื่อต่างน้ำแสนลำบาก แต่เหนื่อยกายเพราะความจนต้องทนทำ หมดแรงลำต้องหมั่นขยันสู้ เคยท้อแท้ถ้าเคียดเช่นวันวาน	ทนเหนื่อยยากต้องสู้ความรู้น้อย แรงแลกเงินเข้าค่าทำแต่งงาน ต้องเรียนรู้ความอดทนก้าวผ่าน เพื่อลูกหลานคนข้างหลังยังรอคอย
---	--

อภิชาตฤต อินทหอม

๓๑. จากบทอ่านนี้ สื่อให้เห็นถึงอารมณ์ใด

- ก. เศร้าใจ
- ข. เสียใจ
- ค. เห็นใจ
- ง. รันทดใจ

๓๒. จากบทอ่านนี้ สรุปใจความสำคัญตรงกับข้อใด

- ก. ความรู้น้อยก็ต้องทำงานหนัก
- ข. ฐานะยากจนต้องอดมื้อกินมื้อ
- ค. ใช้แรงงานแลกเงินเพราะความรู้น้อย
- ง. การมีความรู้น้อยและฐานะยากจน ทำให้ต้องทำงานหนัก

๓๓. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงจากบทอ่านนี้

- ก. ความขยันหมั่นเพียร
- ข. ความพากเพียรพยายาม
- ค. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่
- ง. การไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก

อ่านบทอ่านต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๓๔ - ๓๗

ดูจุดดาวเห็นกลุ่มคนผู้สูงอายุกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นสมาชิกของชมรมจิตอาสาмаาคอยช่วยผู้ป่วยที่พบแพทย์ในเบื้องต้น โดยการแนะนำผู้ป่วยและบริการพาไปส่งห้องตรวจโรค ห้องจ่ายยา หรือห้องจ่ายเงิน ในขณะที่สมาชิกของชมรมอีกกลุ่มหนึ่งก็กำลังร้องเพลง เล่นเปียโนและสีไวโอลินสร้างความบันเทิงให้กับผู้ป่วยที่มารับการรักษา รวมทั้งแพทย์และพยาบาลทุกคนที่ได้ยินเสียงเพลงก็มีใบหน้าเอิบอิ้มด้วยความสุข สมาชิกคนหนึ่งเล่าให้ฟังว่า เป็นสมาชิกชมรมจิตอาสาмаาปีกว่าแล้ว และไปปฏิบัติกิจกรรมกับชมรมที่อื่นด้วย ใครว่างวันไหนก็ผลัดเปลี่ยนกันมาช่วยงานที่โรงพยาบาลตามความถนัดและความสามารถของแต่ละคนด้วยความอิมเอมใจ ดูจุดดาวนั่งฟังเพลงและมีความสุขทุกครั้งที่ได้ยินเสียงเพลง เหมือนว่าอาการปวดหัวตื้อ ๆ ที่เป็นมาตั้งแต่เมื่อคืนจะทุเลาลง ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้พบแพทย์และกินยา

๓๔. สมาชิกชมรมได้อะไรเป็นสิ่งที่ตอบแทน

- ก. เงิน
- ข. อาหาร
- ค. ความสุข
- ง. รักษาฟรี

๓๕. สมาชิกชมรมคือกลุ่มคนประเภทใด

- ก. วัยรุ่น
- ข. ผู้สูงอายุ
- ค. วัยทำงาน
- ง. คนว่างงาน

๓๖. สมาชิกในชมรมนี้ไม่ได้ทำกิจกรรมในเรื่องใด
- เล่นดนตรีให้ฟัง
 - ให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วย
 - นำผู้ป่วยไปโรงพยาบาล
 - เป็นรุดรณะนำผู้ป่วยไปห้องตรวจโรค

๓๗. จากกิจกรรมของสมาชิกในชมรมนี้ แสดงถึงคุณลักษณะใดเด่นชัดที่สุด
- การเสียสละ
 - การมีจิตสาธารณะ
 - ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
 - การรับผิดชอบต่อหน้าที่

อ่านบทอ่านต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๓๘ - ๔๐

๓๘. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในข้อความนี้
- ที่มาของฝุ่นขนาดเล็ก
 - โรคที่เกิดจากฝุ่นขนาดเล็ก
 - วิธีการดูแลสุขภาพจากฝุ่นขนาดเล็ก
 - การผลิตหน้ากากป้องกันฝุ่นขนาดเล็ก

๓๙. จากข้อความนี้ ข้อใดไม่ใช่สาเหตุของการเกิดฝุ่นขนาดเล็ก
- การใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน
 - การใช้ฟืนก่อไฟให้ความอบอุ่น
 - การเผาเศษกระดาษที่ไม่ใช้แล้ว
 - การขับรถยนต์ไปซื้อของที่ตลาด

๔๐. PM 25 เกี่ยวข้องกับข้อใดน้อยที่สุด
- สภาพอากาศ
 - มลพิษในอากาศ
 - ฝุ่นควันในอากาศ
 - คุณภาพของอากาศ

เฉลยคำตอบ

ตอนที่ ๑ การอ่านตามหลักการใช้ภาษาไทย			
ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
๑.	ข. หาก	๖.	ง. บุหลันกั้นกางปึก หลีกกล้วย
๒.	ข. ชิ่ง	๗.	ง. การเดินทางที่ดีต้องเดินทางตามกราฟที่วางไว้
๓.	ค. เมื่อ	๘.	ค. เขามีความคิดดีแต่ไม่ค่อยปฏิบัติสักเท่าไร
๔.	ค. พระราชโอรส	๙.	ก. ชาวบ้านทุกคนคิดถึงบุญคุณของชาวนา
๕.	ก. ประทับ	๑๐.	ค. ทำความเข้าใจข้อมูลที่สับสน บันทึกความรู้ และเก็บรวบรวมไว้
ตอนที่ ๒ การอ่านรู้เรื่อง			
๑๑.	ก. คิดไตร่ตรองสาเหตุของการกระทำ	๒๖.	ค. ภาษาพุทธธรรมคา ใช้ได้ง่ายกว่าภาษาในวรรณคดีมาก
๑๒.	ก. บาทที่ ๑	๒๗.	ข. นิกขะ
๑๓.	ก. ขนาด	๒๘.	ก. การแก้ปัญหาต้องใช้ปัญญา
๑๔.	ง. ไมยราพ - ไวยวิก	๒๙.	ก. เพราะสี่เหลี่ยมจะช่วยให้หายปวดศีรษะ
๑๕.	ข. คิดถึงลูกกร่วมชีวิต ตีทรวงเขารำโคก	๓๐.	ค. ๒ ๓ ๑ ๔
๑๖.	ก. ทำได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว	๓๑.	ง. รันทดใจ
๑๗.	ง. การกลั่นแกล้ง	๓๒.	ง. การมีความรู้น้อยและฐานะยากจนทำให้ต้องทำงานหนัก
๑๘.	ข. นนทก - นางรำ	๓๓.	ค. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่
๑๙.	ข. เพื่อให้คนเฝ้าดอกบัวเห็นใจ	๓๔.	ค. ความสุข
๒๐.	ค. บุตรคนที่สามได้ดอกบัวแล้วนำไปแบ่งกัน	๓๕.	ข. ผู้สูงอายุ
๒๑.	ค. เตือนสติในการดื่มสุรา	๓๖.	ค. นำผู้ป่วยไปโรงพยาบาล
๒๒.	ง. การเลี้ยงเหล่าและดื่มเหล้าในงานบุญนับเป็นบาป	๓๗.	ข. การมีจิตสาธารณะ
๒๓.	ง. ความสำคัญของขนมไทย	๓๘.	ง. การผลิตหน้ากากป้องกันฝุ่นขนาดเล็ก
๒๔.	ข. การเผยแพร่ขนมไทยให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป	๓๙.	ก. การใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน
๒๕.	ค. ความละเอียดประณีตแบบไทย	๔๐.	ก. สภาพอากาศ

๒) วิธีการประเมิน

ตอบถูกต้อง ให้ข้อละ ๑ คะแนน ตอบผิดไม่ได้คะแนน

๓) แบบบันทึกคะแนน

แบบบันทึกคะแนน
ฉบับที่ ๑ ตอนที่ ๑ การอ่านตามหลักการใช้ภาษาไทย

โรงเรียน ชั้น

ที่	ชื่อ - สกุล	ข้อที่										รวมคะแนน* (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	
๑.												
๒.												
๓.												
๔.												
๕.												
๖.												
๗.												
๘.												
๙.												
๑๐.												
คะแนนรวม**												

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้รู้ข้อบกพร่องสำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน

๒. วิธีการบันทึก ถ้าตอบถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย \checkmark ถ้าตอบผิดให้ใส่เครื่องหมาย \times (เครื่องหมาย \checkmark เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย \times เท่ากับ ๐ คะแนน)

๓. ใช้รวมคะแนน* และคะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัย ปรับปรุง หรือแก้ไขความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน และการจัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลและภาพรวม

แบบบันทึกคะแนน
ฉบับที่ ๑ ตอนที่ ๒ การอ่านรู้เรื่อง

โรงเรียน ชั้น

ร.ร.	ชื่อ - สกุล	ข้อที่																												รวมคะแนน* (คะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน)					
		๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙	๓๐	๓๑	๓๒	๓๓	๓๔	๓๕	๓๖	๓๗	๓๘		๓๙	๔๐			
๑.																																			
๒.																																			
๓.																																			
๔.																																			
๕.																																			
๖.																																			
๗.																																			
๘.																																			
๙.																																			
๑๐.																																			
คะแนนรวม**																																			

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนการอ่านรู้เรื่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้รู้ข้อบกพร่องสำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าตอบถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย \checkmark ถ้าตอบผิดให้ใส่เครื่องหมาย \times (เครื่องหมาย \checkmark เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย \times เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้รวมคะแนน* และคะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัย ปรับปรุง หรือแก้ไขการอ่านของนักเรียน และการจัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลและภาพรวม

ฉบับที่ ๒ การเขียน

ตอนที่ ๑ การเขียนย่อความ

๑) ลักษณะเครื่องมือ กำหนดบทอ่าน ๑ เรื่อง เพื่อให้นักเรียนอ่านแล้วเขียนย่อความ ใช้เวลา ๒๐ นาที

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

ให้นักเรียนเขียนย่อความจากนิทานที่กำหนดให้ ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ความยาวไม่เกิน ๕ บรรทัด ใช้เวลา ๒๐ นาที

ใครจะเป็นหัวหน้า

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว อวัยวะทุกส่วนบนหัตถ์มนุษย์ต่างพูดได้
วันหนึ่ง อวัยวะแต่ละส่วนพูดกันว่า เราควรจะมีหัวหน้าเพื่อช่วยดูแลอวัยวะอื่น ๆ เราจะยกย่องผู้ใดขึ้นเป็นหัวหน้าดีนะ
ตาพูดขึ้นก่อนว่า “ยกย่องฉันเป็นหัวหน้าสิ เพราะฉันมองเห็นทุกสิ่ง” หูพูดขึ้นบ้างว่า
“ยกฉันเป็นหัวหน้าสิ เพราะฉันได้ยินเสียงทุกสิ่ง” จมูกพูดขึ้นบ้างว่า “ให้ฉันเป็นหัวหน้าสิเพราะฉันรับรู้กลิ่นต่าง ๆ
ได้ทุกกลิ่น” ส่วนปากไม่ชอบสิ่งที่อวัยวะอื่น ๆ พูด ปากจึงพูดขึ้นว่า “ต้องฉันสิ ยกให้ฉันเป็นหัวหน้า ฉันทำสิ่งต่าง ๆ ได้หลายอย่าง
ฉันกินก็ได้ พูดก็ได้”

อวัยวะ ตา หู จมูกและปากต่างต้องการเป็นหัวหน้า ต่างทะเลาะกัน ประท้วงกัน ไม่ทำหน้าที่ที่เคยทำ ตาไม่ยอมดู
ทุกสิ่ง หูไม่ยอมฟังเสียงทุกเสียง จมูกไม่ยอมดมกลิ่นทุกกลิ่น ปากก็ปิด ไม่กินไม่พูด

สามวันต่อมา ร่างกายก็อ่อนแรงลง อวัยวะทุกส่วนป่วยหนักใกล้ตาย

อวัยวะเหล่านั้นจึงคิดได้ว่า “เราไม่ควรทะเลาะกัน แกร่งแย่งกัน การแกร่งแย่งกันเป็นใหญ่นั้น มีแต่จะเกิดความเสียหาย
อวัยวะจึงมาพูดคุยกันใหม่ ต่างตกลงกันว่า ต่อไปนี้เราจะทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด ไม่รอคำสั่ง ไม่แกร่งแย่งและไม่เกียติกัน

นับจากวันนั้น อวัยวะแต่ละส่วนก็อยู่ร่วมกันอย่างราบรื่นและเป็นสุข

หนังสือนิทานเด็กชายแดน ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. หน้า ๒๘ - ๒๙

แนวคำตอบ

ย่อนิทาน เรื่อง ใครจะเป็นหัวหน้า จากหนังสือนิทานเด็กชายแดน ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
หน้า ๒๘ - ๒๙ ความว่า

อวัยวะต่าง ๆ คือ ตา หู จมูก ปาก ต่างยกย่องตนเองว่าดีเพราะอยากเป็นหัวหน้า แต่ตกลงกันไม่ได้
แล้วอวัยวะต่าง ๆ ก็ทะเลาะกัน ไม่ยอมทำหน้าที่ของตน จนร่างกายอ่อนแรงและป่วย อวัยวะต่าง ๆ จึงคิดได้
และกลับมาทำหน้าที่ของตนเอง

ประเด็นสำคัญ

๑. อวัยวะต่าง ๆ ทะเลาะกัน
๒. อวัยวะต่าง ๆ ไม่ยอมทำหน้าที่ของตน
๓. ร่างกายอ่อนแรงและป่วย
๔. อวัยวะต่าง ๆ กลับมาทำหน้าที่ของตนเอง

๒) เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนย่อความตามระดับคะแนน (Rubric Scores) ดังนี้
(คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. ที่มาของเรื่อง มีส่วนประกอบคือ ๑.๑ บอกประเภทของสาร ๑.๒ เรียงลำดับที่มาได้ถูกต้อง ๑.๓ ที่มาของเรื่องครบถ้วน ๑.๔ ย่อหน้าตรงกับเนื้อความ ๑.๕ ความว่า	ระบุ ส่วนประกอบ ที่มาของเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ที่มาของเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ที่มาของเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ที่มาของเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ที่มาของเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
๒. การเขียนเนื้อความ ๒.๑ มีประเด็นสำคัญ ครบตามแนวคำตอบ ๒.๒ ไม่ขยายความคิด เกินประเด็นสำคัญ ๒.๓ ไม่เพิ่มประเด็นความคิด นอกเหนือจากประเด็น สำคัญ ๒.๔ ลำดับเนื้อความถูกต้อง และต่อเนื่อง	คะแนนเต็ม ๔ คะแนน	เขียนเนื้อความ ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๔ ข้อ	เขียนเนื้อความ ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนเนื้อความ ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนเนื้อความ ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
๓. การใช้ภาษา ๓.๑ ใช้คำได้ถูกต้องและใช้ คำเชื่อมได้เหมาะสม กับเนื้อความ ๓.๒ ใช้สรรพนามบุรุษที่ ๑ และ ๒ ๓.๓ ใช้ภาษาระดับกึ่งทางการ ขึ้นไป ไม่ใช่ภาษาพูด หรือภาษาถิ่น ๓.๔ ใช้สำนวนของผู้ย่อ ๓.๕ เว้นวรรคถูกต้อง และไม่เขียนฉีกคำ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
๔. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น ๑ คำ)	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนถูกต้อง ทุกคำ	เขียนผิด ๑ - ๒ คำ	เขียนผิด มากกว่า ๓ คำ ขึ้นไป
๕. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง ๕.๑ เขียนตัวอักษรอ่านง่าย ๕.๒ สะอาดเรียบร้อย ๕.๓ เขียนไม่เกินจำนวนบรรทัด ที่กำหนด	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนได้ ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	เขียนได้ ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนได้ตาม เกณฑ์ ๑ ข้อ

๓) แบบบันทึกคะแนน

แบบบันทึกคะแนน
ฉบับที่ ๒ ตอนที่ ๑ การเขียนย่อความ

โรงเรียน ชั้น

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน					รวมคะแนน* (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)
		๑. ที่มาของเรื่อง (คะแนนเต็ม ๕ คะแนน)	๒. การเขียนเนื้อความ (คะแนนเต็ม ๔ คะแนน)	๓. การใช้ภาษา (คะแนนเต็ม ๕ คะแนน)	๔. การเขียนสะกดคำ (คะแนนเต็ม ๓ คะแนน)	๕. ความเป็น ระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง (คะแนนเต็ม ๓ คะแนน)	
๑.							
๒.							
๓.							
๔.							
๕.							
๖.							
๗.							
๘.							
๙.							
๑๐.							
คะแนนรวม**							

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนการเขียนย่อความของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้รู้ข้อบกพร่องสำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเขียนของนักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ให้ใส่คะแนนที่ได้ตามเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละรายการประเมิน
๓. ใช้รวมคะแนน* และคะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัย ปรับปรุง หรือแก้ไขการเขียนของนักเรียน และการจัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลและภาพรวม

ฉบับที่ ๒ การเขียน

ตอนที่ ๒ การเขียนเรียงความ

๑) ลักษณะเครื่องมือ เป็นการเขียนเรียงความจากประเด็นที่กำหนดให้ ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ความยาว ๑๐ บรรทัด และตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม ใช้เวลา ๔๐ นาที

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

ให้นักเรียนเขียนเรียงความประเด็นเกี่ยวกับ “การเคารพกฎจราจร” ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ความยาว ๑๐ บรรทัด ใช้เวลา ๔๐ นาที พร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม

แนวการตั้งชื่อเรื่อง

ใช้ประโยคเดียวหรือวลี เช่น การรักษากฎจราจร การข้ามถนน ความมีวินัยในการใช้ถนน เมาไม่ขับ ฯลฯ

๒) เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนเรียงความตามระดับคะแนน (Rubric Scores) ดังนี้
(คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. การตั้งชื่อเรื่อง ๑.๑ ชื่อเรื่องมีคำที่สื่อความหมาย ได้ตรงหรือสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด ๑.๒ ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความ ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๒ ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
๒. การเขียนเนื้อเรื่อง ๒.๑ นำเสนอประเด็นหลัก เพียงประเด็นเดียว ๒.๒ ลำดับความคิดต่อเนื่อง ๒.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็นที่กำหนด ๒.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๒.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
๓. การเขียนคำนำและสรุป ๓.๑ ใช้คำถาม การให้ความหมาย ข่าวกำคม สำนวน บทกลอน หรือภาษาวรรณศิลป์อย่างใดอย่างหนึ่ง ๓.๒ มีสาระสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด ๓.๓ นำความคิดหรือย้าความคิดตามความคิดหลักในเนื้อหาหรือไม่ นอกประเด็น ๓.๔ สัดส่วนสมดุลกับเนื้อเรื่อง	คะแนนเต็ม ๔ คะแนน	เขียนคำนำ และสรุป ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๔ ข้อ	เขียนคำนำ และสรุป ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนคำนำ และสรุป ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนคำนำ และสรุป ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
๔. การใช้ภาษา ๔.๑ การเลือกใช้คำได้ถูกต้อง และสละสลวย ๔.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ ๔.๓ เว้นวรรคตอนได้ถูกต้องและเขียนไม่ฉีกคำ	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
๕. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น ๑ คำ)	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนถูกต้องทุกคำ	เขียนผิด ๑ - ๒ คำ	เขียนผิด ๓ คำ ขึ้นไป
๖. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง ๖.๑ เขียนตัวอักษรอ่านง่าย ๖.๒ สะอาดเรียบร้อย ๖.๓ เขียนได้ตามจำนวนบรรทัดที่กำหนด	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนได้ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	เขียนได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ

๓) แบบบันทึกคะแนน

แบบบันทึกคะแนน
ฉบับที่ ๒ ตอนที่ ๒ การเขียนเรียงความ

โรงเรียน ชั้น

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน						รวมคะแนน* (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)
		๑. การตั้งชื่อเรื่อง (คะแนนเต็ม ๒ คะแนน)	๒. การเขียนเนื้อเรื่อง (คะแนนเต็ม ๕ คะแนน)	๓. การเขียนคำนำ และสรุป (คะแนนเต็ม ๔ คะแนน)	๔. การใช้ภาษา (คะแนนเต็ม ๓ คะแนน)	๕. การเขียนสะกดคำ (คะแนนเต็ม ๓ คะแนน)	๖. ความเป็นระเบียบ เรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง (คะแนนเต็ม ๓ คะแนน)	
๑.								
๒.								
๓.								
๔.								
๕.								
๖.								
๗.								
๘.								
๙.								
๑๐.								
คะแนนรวม**								

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนการเขียนเรียงความของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้รู้ข้อบกพร่องสำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเขียนของนักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ให้ใส่คะแนนที่ได้ตามเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละรายการประเมิน
๓. ใช้รวมคะแนน* และคะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัย ปรับปรุง หรือแก้ไขการเขียนของนักเรียน และการจัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลและภาพรวม

๔. การแปลผลการประเมิน

การประเมินผล ให้รวมคะแนนจากการวัด ดังนี้

ฉบับที่ ๑ การอ่าน

ตอนที่ ๑ การอ่านตามหลักการใช้ภาษาไทย (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

ตอนที่ ๒ การอ่านรู้เรื่อง (คะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน)

ฉบับที่ ๒ การเขียน

ตอนที่ ๑ การเขียนย่อความ (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)

ตอนที่ ๒ การเขียนเรียงความ (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)

บันทึกผลของคะแนนจากการวัดเป็นรายบุคคล ตัวอย่างแบบสรุปผล

ตัวอย่างแบบสรุปผล
เครื่องมือวัดและประเมินผล “ความสามารถในการอ่านและการเขียน”
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ (ภาคเรียนที่ ๑ : มิถุนายน ๒๕๖๑)

โรงเรียน ชั้น

ที่	ชื่อ - สกุล	ฉบับที่ ๑ การอ่าน				ฉบับที่ ๒ การเขียน			
		ตอนที่ ๑ การอ่าน ตามหลักการใช้ ภาษาไทย (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)	การแปลผล*	ตอนที่ ๒ การอ่านรู้เรื่อง (คะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน)	การแปลผล*	ตอนที่ ๑ การเขียนย่อความ (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)	การแปลผล*	ตอนที่ ๒ การเขียนเรียงความ (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)	การแปลผล*
๑.									
๒.									
๓.									
๔.									
๕.									
๖.									
๗.									
๘.									
๙.									
๑๐.									
	รวม								

หมายเหตุ

* แปลผลโดยเทียบกับเกณฑ์

จากนั้นให้นำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

เกณฑ์ของระดับคะแนน	ฉบับที่ ๑ การอ่าน		ฉบับที่ ๒ การเขียน		การแปลผล
	ตอนที่ ๑ การอ่าน ตามหลักการใช้ ภาษาไทย (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)	ตอนที่ ๒ การอ่านรู้เรื่อง (คะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน)	ตอนที่ ๑ การเขียนย่อความ (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)	ตอนที่ ๒ การเขียนเรียงความ (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)	
ร้อยละ ๗๕ - ๑๐๐	๘ - ๑๐	๒๓ - ๓๐	๑๕ - ๒๐	๑๕ - ๒๐	ดีมาก
ร้อยละ ๕๐ - ๗๔	๕ - ๗	๑๕ - ๒๒	๑๐ - ๑๔	๑๐ - ๑๔	ดี
ร้อยละ ๒๕ - ๔๙	๓ - ๔	๘ - ๑๔	๕ - ๙	๕ - ๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๒๔	๐ - ๒	๐ - ๗	๐ - ๔	๐ - ๔	ปรับปรุง